

Nenda sündis ka, mõllemad elasid ühes
kous, kaswatasid ja kolisid omma lapsed Sum-
mala kartuses ja armus heaks innimeseks,
mis läbbi lapsed Summala heldust õppisid
warrakult ärra tundma, kus nende mele siis
ial ei tulnud, mailma himmud ja ihaldamis-
sed, mis innimest saatwad hukkatusse ja ärra-
rikkumisse siisse.

Keš siin ma peal tunneb waewa,
Tõstko mõtted ülles taewa,
Wigo palwes Issa ette;
So kui taal on wagga mõtte,
Kül ta saab siis palwe läbbi
Ihho, kui ka hinge abbi! —
Millal sadab Summal abbi,
Omma helde armo läbbi?
Se on üksi Temma teada,
Kuida temma wõttab seada:
Keik on üksi temma käes,
Temma helde armo wäes!

Karro sõidab posthobbustega.

Kord juhtus, kui karrotantsitaja omma kar-
ruga mõda maanteed eddasi läks, et posti-
pois kahhe hobbuse ja tühja wanfriga järrele
tulli, kes koeo pole olli minnemas. Kui kof-
ko said, pallus karro tantsitaja ennast ka wanf-
rile wõtta ja lubbas kõrtsus heaste wina osta.
Postipois, kes kurja ei mõttelnud, käskis kar-
rut wanfri tahha kinni kõita ja ennast wanf-
rile istuda, ja nenda sõitsid priiskeste eddasi.
Kui lähema kõrtsi ette said, heitis pois oh-
jad pükki külge ja läksid karrotantsitajaga kõrt-
si tuppä. Ni kaua agga kui mehhed kõrtsus
aega wiitsid, nusutas karro wanfri ümber ja
tundis poisi leiwa haiso, kargas wanfrile ja
tahtis ka pruukoosti wõtta; agga wata immet!
ni pea, kui wanfri peale sai ja hobbused hirm-
sa loma näggid ja temma haiso tundsid, pan-
nid tuhhatnelja minnema, et ellus tulli rat-
taste alt wälja keris, külladest ja mõisadest